RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.186 van 3 september 1999
in de zaak A. 86.431/VII-19.141.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT,
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 1 september 1999 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 augustus 1999, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), onontvankelijk wordt verklaard, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker betekend op 23 augustus 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE WILDE die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, op 21 augustus 1997 in Engeland gehuwd is met een Duitse onderdane; dat verzoeker op 25 augustus 1997 bij de politie van de stad Gent aangifte van verlies van zijn internationaal paspoort deed; dat hij op 5 september 1997 bij de stad Gent een aanvraag tot vestiging indiende; dat verzoeker op 6 oktober 1997 een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ontving; dat verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken verzocht om dit bevel te verlengen tot de aflevering van een duplicaat van zijn paspoort; dat de XXX ambassade te Brussel hem op 20 november 1997 een duplicaat van zijn paspoort afleverde; dat hem op 2 maart 1998 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven, op grond van het aanbrengen van een gestolen visumsticker in zijn paspoort; dat verzoeker zich hiervoor, bij schrijven van zijn raadsman, excuseerde; dat hem op 12 april 1998 een derde bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven, wegens het niet in het bezit zijn van een geldig paspoort met geldig visum; dat verzoeker op 8 maart 1999 een verzoek om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, alinea 3, van de Vreemdelingenwet indiende; dat deze aanvraag op 10 augustus 1999 onontvankelijk werd verklaard en hem op 23 augustus 1999 werd betekend, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten;

Overwegende dat de eerste bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

> "geen enkele uitzonderlijke omstandigheid wordt bewezen die het inroepen van de procedure art. 9 § 3 kan rechtvaardigen;
> bovendien werd t.a.v. betrokkene reeds een verwijderingsmaatregel getroffen :
> op 6 oktober 1997, 2 februari 1998 en 2 maart 1998 werden aan betrokkene bevel om het grondgebied te verlaten betekend.";

Overwegende dat de tweede bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

> "1. art. 7, 1, 1, wet 15.12.1980 : betrokkene verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : geen visum. Het feit van echtgenoot te zijn van een EU-onderdaan stelt betrokkene niet vrij van de verplichting in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten zoals voorzien in de artikels 2 en 41 van de wet van 15.12.1980 en de artikels 43 en 61 van het K.B. van 8.10.1981 gewijzigd door het K.B. van 12.6.1998.
> 2. art. 7, 1, 3 wet 15.12.1980 : heeft door zijn gedrag de openbare orde geschaad. Betrokkene maakte voorheen gebruik van een XXX paspoort waarin een blanco visumsticker was gekleefd. Deze blanco visumsticker komt bovendien voor op de lijst van gestolen Portugese visumstickers.";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat betreft de derde schorsingsvoorwaarde, verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat de bestreden beslissingen hem het recht om zich in België te vestigen

ontzeggen, dat de gedwongen scheiding aan verzoeker en zijn echtgenote psychologische, emotionele en financiële schade zal berokkenen, dat de scheiding van verzoeker, als kostwinner, van zijn kind, op dit kind negatieve gevolgen zal hebben wat betreft het psychologische evenwicht, de opvoeding, de harmonieuze ontwikkeling en de financiële situatie;

Overwegende dat verzoeker ten onrechte stelt dat het recht op vestiging waarover hij zou beschikken, hem door de bestreden beslissingen ontnomen zou zijn; dat immers, overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, de echtgenoot die niet de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit, slechts een aanvraag tot vestiging kan indienen indien hij houder is van de binnenkomstdocumenten voorzien bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet; dat de bestreden beslissing voorts geen definitieve scheiding inhouden van de gezinsleden, doch enkel een tijdelijke verwijdering met de mogelijkheid om terug te keren van zodra verzoeker in het bezit is van een geldig visum; dat zulk een tijdelijke verwijdering geen ernstig nadeel is in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat een kortstondige scheiding van de vader niet van aard is de psychische ontwikkeling van een kind van zes maanden te verstoren; dat, gelet op verzoekers illegale verblijfstoestand, het geenszins evident is dat hij op regelmatige wijze in de inkomsten van zijn gezin kan voorzien; dat het hem dan ook toekwam het kostwinnerschap voor het gezin enigszins toe te lichten en te staven, hetgeen verzoeker in het geheel naliet; dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel derhalve niet aantoont;

Overwegende dat niet voldaan is aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering

tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie september 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**